

Kasser. Jeg haaber, at den nye Lov vedblivende maa byde Arbejdsløsheds-kasserne gode Betingelser, og jeg tror ogsaa, den vil gøre det. Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Jensen-Sønderup: Der er ingen Anledning til at gentage den Redegørelse, som den højtærede Minister nu har givet med Hensyn til de Ændringer, der er foretagne i Landstinget, og jeg kan derfor indskrænke mig til at udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes at opnaa Enighed paa det foreliggende Grundlag, og anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget. Der har jo om dette været fuldstændig Enighed i Landstinget, og det er glædeligt, at der angaaende et saa stort socialt Spørgsmaal til Slut viser sig — hvad jeg haaber skal blive Tilfældet — at være fuldstændig Enighed mellem Rigsdagens to Afdelinger og indenfor hver Afdeling for sig. Det er den bedste Borgen for, at Loven vil kunne blive til Held baade for den Del af Samfundet, den specielt angaar, og for Samfundet som Helhed.

Martin Olsen: Den højtærede Indenrigsminister drog en Sammenligning mellem det Kompromis, der forelaa her i Folketinget i Fjor, og det Resultat, Landstinget nu er naaet til, og han kom til den Slutning, der i og for sig er rigtig, at Lovforslaget, som det nu foreligger fra Landstinget, er en Forbedring af dette Kompromis. Men jeg vil dog gerne drage en anden Sammenligning, nemlig mellem det Lovforslag, som Ministeren fremsatte, og det, som nu foreligger, og da kommer jeg til et noget andet Resultat. Det er rigtigt, at de obligatoriske Kommunetilskud er indsatte i Landstinget, men det yderligere Statstilskud af $\frac{1}{6}$ af de samlede Medlemsbidrag, som vi vedtog i Folketinget i Fjor, og som fandtes i Ministerens Lovforslag, har man strøget i Landstinget, og saa har man endda begrænset Statstilskuddet til Reservefonden paa en, synes det mig, ret vilkaarlig Maade. Det er rigtigt, som den ærede Minister sagde, at der er et Spillerum, man kan muligvis ved Tilskuddet til Reservefonden komme op paa det samme Tilskud, som Arbejdsløsheds-kasserne har nu, men ud over den Sum, der ydes for 1913—14, kan man ikke komme. Om Spillerummet er stort nok, ved jeg ikke, men jeg tror, det er for lille, thi hvis man regner med, at Ar-

bejdsløsheds-kasserne udvides og flere Personer drages ind under dem, og navnlig tager Hensyn til den nye § 2, som Landstinget i Fjor har indsat, og som det har en alvorlig Mening om at bringe til Virkelighed, synes jeg, at den Grænse, som her er draget, er vilkaarligt draget. Efter de Beregninger, der forelaa, da vi sidst behandlede Sagen her, viste det sig, at Kasserne af Kommunerne havde faaet ca. 83 pCt. af de fulde Tilskud, altsaa at Kommunerne tilnærmelsesvis havde ydet, hvad de kunde yde ifølge Loven. Efter det foreliggende Lovforslag er Tilskuddene fra Kommunerne obligatoriske, det vil altsaa sige, Kasserne faar 17 pCt. mere, end de faar nu. Men der er naturligvis kommet det til, at Kommunetilskuddet til Reservefonden er ubegrænset; der kan ydes saa meget, der behøves, medens der for Statskassens Vedkommende er sat den Grænse, jeg har nævnt før; hvorefter der stoppes op, naar det samlede Tilskud naar det Beløb, der ydedes i 1913—14.

Jeg erkender naturligvis, at der i Sammenligning med i Fjor er et Fremskridt; men jeg kan ikke nægte, at jeg havde haabet, at der skulde kunne naas et endnu større Fremskridt, og Ministerens Lovforslag gav ogsaa et Varsel om, at det kunde naas. Denne gode Tro til Fremtiden blev imidlertid hurtigt betaget os, da vi læste Landstingets Betænkning. Landstingets Betænkning var et smukt Værk. Man kunde glæde sig paa Sprogets og Logikkens Vegne, men rigtignok ikke fuldkomment paa Arbejdsløsheds-kassernes Vegne. For Forskere over Arbejdsløsheds-kassespørgsmaalet vil denne Betænkning kunne danne en tjenlig Vejledning, fordi den giver Besked om Forskellen mellem Landstingets og Folketingets Forslag, og den er for saa vidt af Værdi og af Betydning. Men jeg havde hellere set, at den reelt havde indeholdt noget mere for Arbejdsløsheds-kasserne, end den gjorde. Jeg kommer imidlertid til det samme Resultat som det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), men ganske vist ud fra andre Forudsætninger: jeg mener ikke, der er Aarsag for Arbejdsløsheds-kasserne til at være ovenud tilfredse med det Lovforslag, som foreligger, men jeg tror ikke, der i Øjeblikket er mere at opnaa. Jeg trøster mig da til, at det ved Tidernes Gunst skal blive muligt at faa noget større Lykke, naar Kasserne igen skal tages op til Behandling, og dermed skal jeg tillade mig at foreslaa mine Meningsfæller at stemme for